

Дяна била заета да акушира на Александровата шка.

Магите които тогава се намирали в Ефес ометнали тази беда като знак за друга беда и почнали да тичат из града като се удряхи по лицето и високо криели ТАЗИ ДЕН Е ДОНЕСЪЛ ГОЛЯМА ВЕДА ЗА АЗИЯ.

ФИЛИП, който тъкмо в този ден превзел Потидея, получил едновременно три големи новини приятни за него: Парменион победил илриите в една голяма битка, че е получил първата награда на олимпийските игри с своя кон и трето - рождението на Александър. Проризателите казали, че принципът роден в знака на три победи - не бъде непобедим.

ЛИЗИП ДАЛ НАЙ ВЕРНА ПРЕДСТАВА ЗА ФИЗИЧНИЯ МУ ОБЛИК. Държането на врата, леко наклонен към лявата страна, по-късно много често подражаван от приятелите и на ледниците си, и ден имахтеден блик.

Апелес го рисувал с гръмотевица в ръка. Той бил с бяла кожа, която на лицето и гърдите била леко розова.

Аристоксанус пише, че кожата му имала приятно уханье, което пропизвало всичките му дрехи. Както горещината на земята на вг изсушава всичката влага и създава най-благоуханните резурде, така и горещината на Ал. темперамент и сушава всичко което може да отиде в фердербен. Но тази горещина на тялото му също така го тикала към пиехе и буен гняв.

Ала още от ранни години той правел впечатление с своята въздържаност, обаче Никога не се увличал от телесни наслади. Имал само страст към слава и почесте подхранвана от горда и висока гезикунг, надвизваща възрастта му.

Не се задоволявал с лекпочеци. Понехе било лекобегач, питали го няма ли да се състезава в Олимпия, както баща му с своите реизвагех,, отговарил: "Да, ако там се състезавам с царя". Но не обичал атлетическите състезания, а повече тия на комедиянти, флейтисти и певци на цитра, дори и на банкел зенгер, различни ягден и рашпрек фехтех. Но никога за вмручна борба и Панкрациум.

Веднъж приел едно персийско посолство и го зачудил с недетските си въпроси: за начина на пътуване в Азия, за дължината на пътя, за държането на царя им към враговете си, та те не могли дори да го сравнят с баща му. Винаги когато идело новина за някоя победа или превзел град от Филип Александър се намръщвал и казвал: Няма да остави нищо за мене да се прочуя.

Той не се стремил към забави и богатства, а добродетели и слава.

За неговото възпитание били привлечени много учители, възпитатели и хофмайстери, над всички които стоял един роднина на Олимпия, човек с много строг характер, на име Деоида. Възпитател и наставник на Александър, ала не педагогус, защото обикновено такива бивали роби. Ала хофмайстор станал ЛИЗИМАХ, по рождение един Акарняниер, на второ място, защото ласкателски наричал себе си ФЕНИКС, ФИЛИП - ПЕЛЕЙ, а АЛЕКСАНДЪР - АХИЛ.